

ZUŠkoviny

Dr. Hutavýho

4

číslo
IV. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 1. prosince 2009 jako jistota: za 23 dnů jsou Vánoce!

Úvodník

Sancho Panza: „Teď už vidím, že i v pekle se najdou hodní lidé.“

(Pokud je to dobře nebo špatně, posuďte sami. pozn.redakce)

Draží čtenáři, věru nevím jak moc slavné to je se sněhem právě v tuto chvíli, kdy čtete tyto řádky. Možná, že si foukáte někde v koutě na zmrzlé prsty. Možná ale je to úplně jinak. Možná počasí teplem klame a Vy si ani neuvědomujete, co Vám právě hrozí: Čerti! Mikuláš! A Ježíšek! Pojďme si je trochu analyzovat.

Čerti se poznávají ze všech zmíněných nejlépe. Mají na hlavě dva rohy, při chůzi vydávají nepravidelný klapavý zvuk, protože mají pouze jedno kopyto, smrdí sírou a při případném pohlazení byste zjistili, že jsou hrubosrstí. Dalším důležitým a varovným znakem je pytel. Je-li tento vak veliký dosti na to, aby Vás zcela pohltil, máte důvod k obavám. Je-li tento vak plný, je relativní riziko menší. Ovšem někteří čerti s sebou na svět nosí i tzv. „záložák“. A dokonce jsou známy i případy, kdy čert vyměnil hříšníka menšího za hříšníka většího (podle hříšnictví), či hříšníka většího za hříšníka menšího (podle velikosti).

Před Peklem je nutno se mít na pozoru. Člověk si nemůže být nikdy ničím jist.

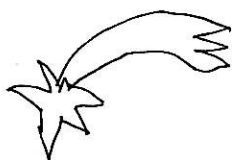
Mikuláš je také poměrně snadno identifikovatelný. Případy záměny (např. s biskupem) jsou spíše výjimkou než pravidlem. Můžete ho potkat společně s čertem nebo čerty. Není příliš nebezpečný, poněvadž má slabost na básničky a dětské říkanky. Mikuláš je z jádra stvoření hodné a vidí v nás spíše to lepší nežli to horší. Beznadějné případy však přenechává výše zmíněným čertům (viz. pytel), a proto je dobré s ním být zadobře a nezlobit.

Ježíšek se často stává předmětem mnohých spekulací a dokonce se několik jedinců pokouší jeho existenci zpochybnit. Ježíšek to vše ovšem bere s nadhledem a láme těmto osobám hlavu tím, že jim každý rok naděluje spoustu krásných dáreků a nadále se nenechává vidět. Ježíšek je ze všech jmenovaných nejoptimističtější. Dělá radost, aby jí na světě bylo víc. On sám má rád ozdobený stromeček a zvuk vánočních koled.

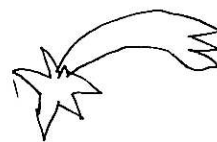
Snad jsem Vám všem pomohl se trochu zorientovat v tomto období a přeji Vám krásné Vánoce.

Váš Dr.Hutavý

Z notesu pana ředitele

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
ŠANCE PRO VÁŠ ROZVOJ

MINISTERSTVO
KULTURY

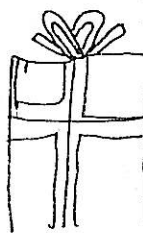
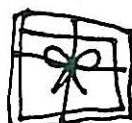
NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

Základní umělecká škola se stala partnerem projektu „Kuks – granátové jablko“

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř podepsala Smlouvu o partnerství a vzájemné spolupráci za účelem realizace projektu „Kuks – Granátové jablko“. Předkladatelem a koordinátorem projektu je Národní památkový ústav.

Mgr. Pavel Linha, ředitel školy

Vážení a milí a nejmilejší naši čtenáři!

Rádi bychom Vám v blízkém se vánočním čase chtěli poděkovat za Vaši přízeň a zároveň Vám popřát co nejklidnější, nejkrásnější a nejrodinnější Vánoce! A pokud jste ještě nestihli napsat Ježíškovi, máme pro Vás inspiraci od dětí z výtvarného oboru. Vaše redakce

Bylo - nebylo

Kytarová dílna po druhé...

Jak jste se mohli v listopadových ZUŠkovinách dočíst, od letošního školního roku byla založena tradice Kytarových dílen. Mohou za to páni učitelé Miloš Dvořáček a David Fiedler. Druhá dílna tedy byla v úterý 3. listopadu v 18 hodin. Pan Dvořáček se opět ujal moderátorského postu a ve volném stylu představoval žáky, kteří se hrdě mohli hlásit ke své hře na kytaru. Přítomným rodičům a posluchačům ujasnil kolik času by měli hráči kytare věnovat a všem předvedl, jakým způsobem učí své žáky na nástroj hrát. Všichni jsme byli více než spokojeni. Slyšeli jsme krásné výsledky výuky a velmi dobře známé melodie, které neomrzí... Nezbývá než popřát nadějným hráčům, aby se jim dílna povedla i v prosinci!

Petr

Několik otázek pro pana učitele **Miloše Dvořáčka** a **Davida Fiedlera**

Co vás přimělo založit Kytarové dílny?

M.D.: Snaha o volnost, nebýt svázán konvencemi, ukázat celou šíři doprovodu, zpěv písní, improvizaci, kolektivní souhru a i klasiku.

D.F.: Čerpali jsme inspiraci z Hradce Králové ze ZUŠ Na Stězině, kde mají pravidelné přehrávky.

Jak reagovali žáci, když jste jim oznámili, že své skladby budou předvádět každý měsíc?

M.D.: Mám pocit že to vzali dobře, že si můžou zazpívat písničky a nehrát jen klasiku.

D.F.: Souhlasili, nikdo neprotestoval. Brali to za hotovou věc.

Je pro žáky dobře, když každý měsíc vidí zájem rodičů a pokaždé jim něco nového předvedou...

M.D.: Je to velká motivace, protože konec konců muzikanty (i herce...) donutí pracovat termín.

D.F.: Já si myslím, že ano. Muzikant pracuje nejen pro sebe, je třeba to přednést a učit se i před diváky.

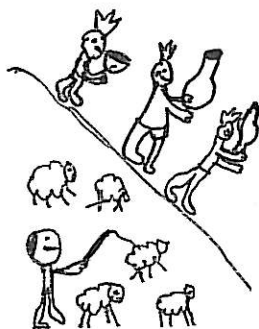
Myslíte si, že se žáci budou více snažit a naučí se víc?

M.D.: Hmhm, no budou muset. Ale myslím si, že to jen prospěje.

D.F.: Určitě je to velká inspirace. Není to jen tak, že to zadal pan učitel a mají to za domácí úkol...ale oni sami to i předvedou a chtějí...

At' žijí a vzkvétají kytarové dílny! Hip hip huráááá!

Nike

David Fiedler a Miloš Dvořáček

Jaroměřské loutkaření 2009

V neděli 8. listopadu se už podruhé konalo v Boučkově loutkovém divadle Jaroměřské loutkaření. Náš literárně-dramatický obor byl také pozván a vzhledem k prostorovým možnostem divadélka zuškové loutkářství reprezentoval soubor Moje 5. Hráli jsme hned na začátku dvě představení. „Tři sestry a ...“ proběhlo v pořádku...právě upadá noha a ruka nás nemůže vyvést z míry. Naše druhé představení „Ta krajina byla...“ dopadlo také podle našeho očekávání, všechno prasklo, vysypalo se a rozbilo podle plánu. Po nás hrála i Jarka Holasová pohádku „O slepičce“, kterou uvedl principál souboru BODI Roman Bauer velmi originálně: „Kdo umí, umí a kdo neumí, učí!“

Domácí soubor předvedl pod vedením pana Bauera dvě pohádky: „Červená Karkulka“ a „O perníkové chaloupce“ a jak sami uvedli - v netradičním podání.

Malým i velkým divákům se loutkaření líbilo a nám taky.

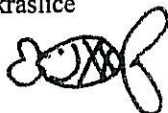
Blába

Kateřina Prášilová a Edita Valášková prodávají kraslice (Tři sestry a...)

Jarka Holasová ve studánce (O slepičce)

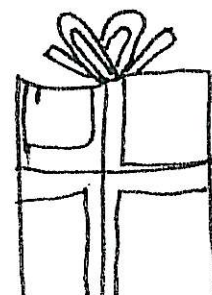
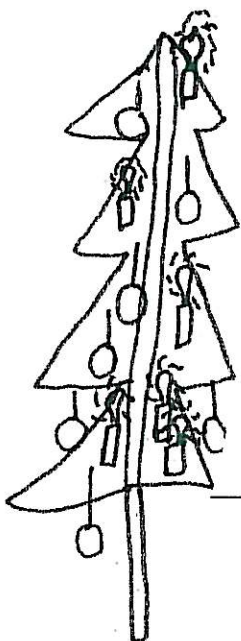

Zpráva z Výtvarného oboru - tentokrát z říjnové exkurze do náchodské galerie

V jedno středeční dopoledne jsme se staršími výtvarníky navštívili výstavu pastelů a akvarelů Jany Švábové na ochozu zámecké jízdárny Galerie výtvarného umění v Náchodě.

Byl pro nás připraven program, ve kterém si žáci neprohlíželi autorčinu tvorbu pouze za sklem a na zdi, ale aktivně si všímali zajímavých detailů v její práci. Pozorovali, studovali do hloubky zobrazené dojmy, přemýšleli nad tím, co vidí. Soutěžili. Nakonec si také sami vytvořili variace na dané téma. Zážitky z takto prezentované výstavy budou jistě dlouhodobějšího charakteru a věřím, že takových překvapení v galeriích a výstavních síních na nás bude číhat pořád víc a víc.

Radka Ulichová

Naše úroda

Ani na svatého Martina naše Zuška neusíná! A tak jsme se ve středu 11. listopadu opět všichni sešli v našem koncertním sále, abychom mohli společně poobdivovat a sklízet naši podzimní úrodu. A že bylo co sklízet! Muzikanti a dramataři ze sebe vydali to nejlepší a bavili publikum skvělou celou hodinu. Koncert provázela příjemná atmosféra právě panujícího podzimu a z pohledu podzimních „děv“ provázejících večerem můžeme říct, že jsme si to všichni stoprocentně užili.

TzjvvK a Ga

Výprava varhaníků za nejstaršími varhanami v Hradci Králové

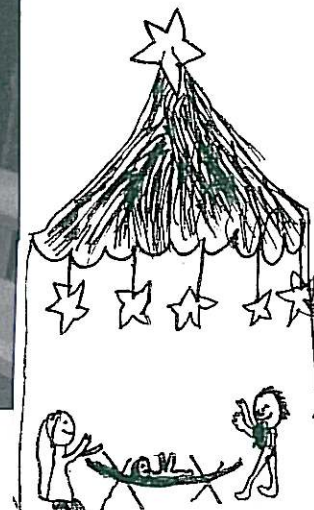
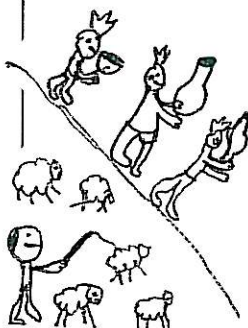
Hradec Králové, pondělí 16.11. 2009

Sraz varhaníků ze ZUŠ F. A. Šporcla s panem učitelem Kovářem, který se jako vždy dostavil přesně, byl v 19:25 na Velkém náměstí v Hradci Králové před nádherným barokním kostelem Nanebevzetí p. Marie. Tam jsme jako skupina pod vedením pana učitele (dále Jan Škrabka, Martin Škrabka a náš otec Jiří Škrabka – také varhaník) vešli bočním vchodem přes kapli a mnoho složitých chodeb a schodišť až na hlavní kůr k nádherným varhanám z roku 1765. Tyto varhany mají dva manuály a pedál, mají 1259 pískál a byly v roce 1999 restaurovány do původního stavu, takže jejich zvuk je naprosto úžasný. Nástroj je pozoruhodný také tím, že varhanní skříň je vytvořena technikou iluzivní malby na dřevo, stejně jako hlavní oltář. Asi po hodině a půl jsme skončili s hraním a odjeli jsme každý do svého domova.

Jan Škrabka

Jan Škrabka v akci

Šporcl a Romano Stilo a GIPSY WAY

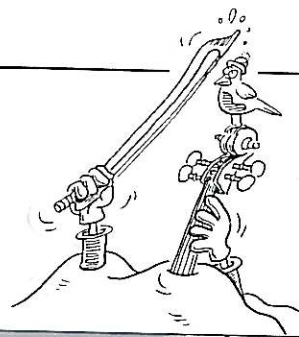
Byla jsem se svou sestrou Bety ve Dvoře Králové nad Labem na koncertě **Gipsy Way Pavla Šporcla** a slovenské cikánské kapely. Pěkně to tam rozjeli!!! Hráli na elektrické píáno, cimbál, kontrabas, 1 housle (hnědé), 2 housle (hnědé), 3 housle (modré - Pavel Šporcl). Byli jsme na jeho koncertě před dvěma lety a od té doby má modrou barvu pěkně ošoupanou. Všichni měli černé špičaté boty i Šporcl, prý aby mezi ně zapadl, černé sako a kalhoty (kromě Šporcla). Hráli bez přestávky necelé dvě hodiny. Když Šporcl nehrál, šel se převléknout do jiné košile. Na konci nám sdělil, že kdo chce podpis, musí si koupit CD. Atmosféra byla skvělá, protože nám řekl, když se nám to bude líbit, můžeme dupat, skákat, křičet, pískat, tleskat ale i tančit!!! Bylo to tam moc super a doporučuji všem se na něj někde zajet podívat!

(www.pavelsporcl.cz)

Debora Kratochvílová

Představujeme...

... tentokrát Smyčcový soubor

Na Smyčcový soubor chodím asi čtyři roky. Za tu dobu jsem zde potkal mnoho žáků paní učitelky Jany Dudkové, kteří bohužel už odešli.

Nyní hrajeme ve složení:

1. housle - Jan Holínský, Anna Tichá a Andrea Kasenčáková, 2. housle - Šárka Pádrová, Marek Bischof a Daniela Drozenová, 3. housle - Tereza Pilařová, Kateřina Čápková a Eliška Mílová, na kterou myslíme, protože je nemocná, violoncello - paní učitelka Jana Dudková, cembalo - Martin Škrabka.

Marek, Martin, Jan, Andrea, Daniela, Tereza, Šárka, paní Jana Dudková, Kateřina a Anna

Vede nás pan učitel Vlastimil Kovář. Letos zatím nacvičujeme pět skladeb: Vom Himmel hoch od J. S. Bacha, Larghetto od G. F. Händla, Peasant dance od V. Haussmanna, Pastorale od A. Corelliho, A rose Has Sprung od M. Praetoria.

Zkoušíme každé úterý od 16 : 00 do 17 : 30 v učebně LDO (občas i v sále).

Pan učitel i paní učitelka se zdají být přísní, ale přesto se s nimi dá užít pořádná legrace.

Jaký je tvůj nejlepší zážitek s hudebním nástrojem?

Nevím... to se nedá říct... Housle, když mi spadly na zem... Asi vystoupení ve filharmonii. Když jsem hrál na největší varhany v Olomouci.

Pamatuješ si na své první vystoupení, jaké to bylo?

Nepamatuji si... ve svých sedmi letech jsem hrála bez trémy. Ztrapnila jsem se, všichni ostatní hráli smyčcem a já brnkala, měla jsem velkou trému... Asi jsem měla trému, ale už si to nepamatuji. Bylo mi pět, nebrala jsem to tak vážně... Nepamatuji si, co bylo před týdnem, natož před devíti lety... Měla jsem trému, v prvním ročníku klavíru.

Jak dlouho hraješ ve Smyčcovém souboru?

Třetím rokem. Asi pět let. Od devíti let. Asi od osmi let. Druhý rok.

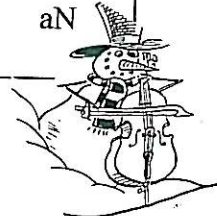
Hraješ koledy doma u vánočního stroměčku?

Na Štědrý večer koledy zpíváme... Ne!!! ...Ano. Jasně, každý rok... Dřív jsem hrála, ale teď už spíš ne. **Kolik váží smyčec?**

Každý jinak, podle toho, jak je veliký a z jakého materiálu je vyroben... Různě... 100 gramů. Asi 200 gramů... To má být vtip? Nevím.

Kdo tě přivedl k houslím?

Večerníček O cvrčkovi... Babička a Vanesa May svým krásným hraním... Chtěla jsem hrát na klavír, ale v „hudebce“ jsem se rozhodla pro housle... Já sama... Původně jsem měla hrát na flétnu, ale v „hudebce“ mi nabídli housle, tak jsem šla na housle... Jsem varhaník. aN

Smyčkový soubor má také svou vlastní předvánoční tradici: Zdobení perníčků

Již třetím rokem jsme se sešli u paní učitelky a u pana učitele v bytě 3+1 (mínus varhany), abychom pomohli se zdobením perníčků na koncert Černá adventní hodinka. Přišlo nás celkem sedm houslistů a dva varhaníci – cembalisté. Sedělo se, kde a na čem se dalo (varhanní lavice, stolička od klavíru a vypůjčené židle od Elišky). Letos se všechny perníčky podařilo nazdobit v rekordním čase jedné a půl hodiny, neboť se Dáje a Terezce podařilo připravit unikátní bezhrudkovou polevu. Všichni se dostavili v deset hodin (až na Andreu, která přišla až k obědu). Ihned po příchodu dostal každý sáček s polevou a začalo se zdobit. Jenda opět nezklamal a ukázal svou kreativitu například při vytváření koster ryb a sněhuláků. I ostatní se snažili, a proto nám šla práce rychle od ruky. Když jsme všechny dozdobili, začala příprava pizzy z těsta, které během zdobení poctivě kynulo u topení. Škrabkovi vůbec nepomáhali a radši spekulovali o něčem v obýváku s panem učitelem. Ale pizzu snědli hlavně Škrabkovi, obzvláště Honza netrpělivě odpočítával sekundy do upečení každé pizzy. Šárka se taky „cpala“, jako kdyby týden nejedla. Anička odpadla jako první, ale všichni jsme se shodli na tom, že právě ona nenápadně snědla největší část pizzy. Nakonec se největší „požírači“ dostali k rekordu 15ti celých pizz! Paní učitelka ani nestíhala dávat těsto do trouby. Mezi tím, co všichni obědvali, Julinka se tiše usadila k varhanám, které si velmi oblíbila, a začala na ně bez ustání hrát. Když už jsme konečně Škrabkovi odtrhli od pizzy a Julinku od varhan, začali jsme se postupně rozcházet domů. A paní učitelka s panem učitelem si mohli konečně sednout a dát si taky kousek.

Dája, Andrea, Honza a Martin

(Recept na úžasnou pizzu paní učitelky Jany Dudkové otiskneme příště, dnes přinášíme aktuálně ten na perníčky. pozn. redakce)

při práci

po jídle

Perníčky

1 kg (650 g) hladké mouky; 375 (250)g cukru moučka; 150 (100)g medu, 75 (50)g másla; 6 (4) vejce; 1,5 (1) lžíce skořice; 15 (10) hřebíčků; lžička anýzu; 2-3 (1-2) lžičky jedlé sody

Hřebíčky a anýz rozdrtíme, vše smícháme a vypracujeme těsto, ze kterého vykrajujeme libovolné tvary. Pečeme do růžova a ještě horké na plechu potíráme rozšlehaným vejcem, aby krásně zežloutly a leskly se.

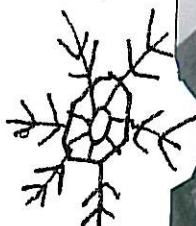
Zdobíme hustou bílkovou polevou (bílek, cukr moučka, citrónová šťáva, popř. potravinářské barvy). Perníčky jsou lepší rozleželé. Zkuste si nazdobit vánoční stromeček řetězy z malých perníčků, vypadají nádherně a krásně voní.

Jana Dudková

Přišla jsem...

...Martina Zemková

Pamatuješ si, kdy jsi přišla úplně poprvé do ZUŠ (nebo LŠU) jako žákyně?

Tak to už bylo hodně dávno. Chodila jsem do druhé třídy, když mě zaujala v televizi Jitka Molavcová, která v dětském pořadu učila děti hrát na zobcovou flétnu. Přesvědčila jsem rodiče, aby mi tu „píšťalku“ taky koupili. Potom mě dovedli do královédvorské „lidušky“. Tehdejší pan ředitel se zlobil, kde jsem byla, když obcházel školy a zkoušeli všechny žáky. Byla jsem přijata, ale nastoupila až od druhého pololetí 3.třídy. Moje paní učitelka absolvovala operaci srdce. Byla přísnější, po operaci unavená a vyčerpaná, tak abych ji potěšila a nerozčilovala, nacvičila jsem si vždy 2-3 lekce dopředu. Během hodiny jsme někdy přehrály i 5 stránek! Chodila jsem domů pěkně zpocená... **A potom?** Potom jsem se jednou

paní učitelce svěřila, že bych chtěla učit děti hrát na flétnu tak jako ona. Potěšilo ji to, ale zároveň mi sdělila, že se spolu tím pádem rozloučíme. Zobcová flétna se tehdy nedala studovat na konzervatoři, a tak mi doporučila studium příčné flétny. Na příčku jsem se začala učit v šesté třídě... Po maturitě mě oslovil ředitel ZUŠ, jestli bych nepřevzala po své bývalé učitelce její žáčky, byla už hodně nemocná. Nabídku jsem přijala a od té doby učím a učím a učím...

A přitom jsi studovala na konzervatoři? Konzervatoř jsem vystudovala dálkově, od pátého ročníku i s dcerkou Verunkou. Když se chce, všechno jde. Ale snadné to nebylo, to bych lhala... někdy mi tekly nervy i slzy... Manžel měl svatou trpělivost, když mě u piána zkoušel z intonace, Verunka v kočárku poslouchala o Beethovenových inspiračních zdrojích. Ničeho nelituji. Člověk nikdy neví, kdy se mu co hodí. To říkám vždycky i svým žákům: na prvním místě je ŠKOLA a na druhém hned FLÉTNÁ! **Ale nebyla jsi vždycky učitelkou...** Vezmu to po pořádku, jestli si na všechno vzpomenu: sekretářka, prodavačka hudebních nástrojů, fundraiserka... a u toho vždycky učitelka v „hudebce“. **A přitom jsi hrála v orchestru?**

Hm, i ve třech najednou... A chodila na všechny zkoušky! Vlastně i jezdila, dva z nich nebyly ve Dvoře. K orchestrům mám jakýsi vnitřní vztah, neboť jeden z trumpetistů mi tak dlouho zpíval operní árie, když mě doprovázel ze zkoušek domů, až jsem si ho vzala. Dnes už moc nezpívá, nehraje na trumpetu, ale na „barču“ (*baryton saxofon – pozn.redakce*).

Chtěla jsi někdy s hraním skončit? Byla krize?

První při přechodu na příčnou flétnu a nejen proto, že se příčná flétna neozve, když se do ní foukne nosem... ale s novým učitelem jsme si nepadli do oka a já začala chodit za školu a brečela, když jsem měla jít na hodinu. Po roce se odstěhoval, já dostala starého hodného učitele, nastoupila do orchestru a bylo po krizi! Druhá krize byla na konzervatoři. To jsem byla hodně unavená... **Říká se, že hra na flétnu pomáhá dětem při zdravotních obtížích, je to tak?** Určitě, jakýkoliv dechový nástroj je vhodný při dechových potížích, ale hra na flétnu se doporučuje také jako terapeutický nástroj při poruchách mluvení, zejména pak při koktavosti.

Je patrný rozdíl mezi flétnovými kroužky a výukou v ZUŠ? Rozdíl je, nebojím se říct, obrovský. Rodiče přivádějí děti do ZUŠky s tím, že jejich malého flétníčka baví a chtěl by se naučit víc než v kroužku.

Hra na zobcovou flétnu je „odrazovým můstkem“ k dalším nástrojům...

Ano, to je výstižné, zobcová flétna je co do techniky hry mnohem jednodušší nástroj než příčná flétna, klarinet nebo trumpeta... Ale už při hře na ni poznáme, kdo je muzikální, dobře čte noty a počítá. A potom mu nabídneme další „těžší“ nástroj. Myslím si, že u nás máme v dechových nástrojích velkou nabídku. Leckterá ZUŠka se stejnou kapacitou žáků by nám mohla závidět! **Děkuji a jen ať závidí.**

Jé

...viděli jsme...

...hráče Big Bandu hraběte Šporka před koncertem...

...hráče a Martina Brunnera při koncertě.

..zvítězili jsme!

V rámci podzimního koncertu Naše úroda jsme také vyhlásili vítěze podzimní soutěže.

Poděkování, blahopřání a malou pozornost získali :

paní Nováková, Magdaléna a Martin Kazmirovských, Hana Hrušková a Natálie Hölllová.

plody od paní Novákové

práce Martina a Magdalény Kazmirovských

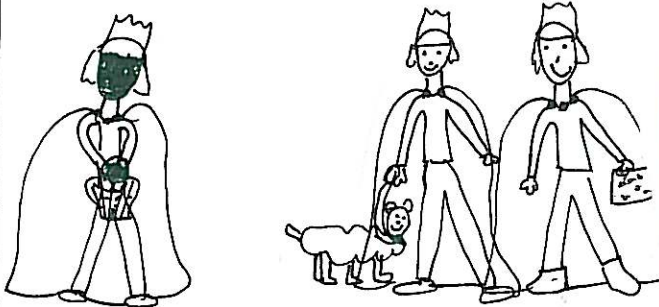
SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bublin“.

Nejvtipnější příspěvky zveřejníme a odměníme! Vymýšlejte, pište a vhadzujte do poštovní schránky Dr.Hutavému (přízemí vedle učebny LDO) nebo mailujte (dr.hutavy@seznam.cz) !

Do 20. prosince 2009! (uzávěrka lednového čísla)

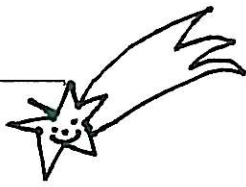

Copak to řešily Zdeňka s Petrou 25. 11. před Třídním koncertem paní učitelky Martiny Zemkové?

Fotografie do dnešního čísla zapůjčili: L. Bauerová, R. Ulichová, V. Kovář, D. Habiger a Jé

Obrázky nakreslili: D. Divišová, K. Zajíčková, H. Hrušková, K. Kadlecová, E. Pěničková, B. Dohnalová, A. Kutíková, V. Štěp, M. Karban, K. Chalupa a A. Rowe

DO ŠATNY

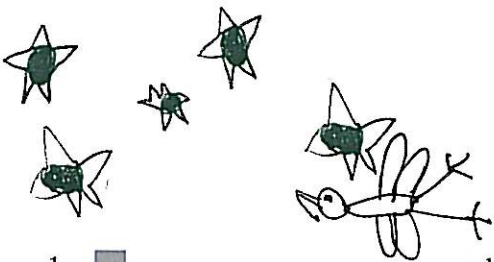
Maminka povídá svému synovi,
aby zapálil stromeček.
Syn kývne a maminka odejde do kuchyně.
Pepíček přiběhne: „A svíčky taky?“

Na Štědrý den volá Franta kamarádovi:
„Nemáš dnes večer čas?“
„Zrovna dnes? A proč?“
„Mám postavený betlém a chybí mi osel.“

Pan Jeřábek přiběhne za ředitelem:
„Můžete mi dát zítra volno?“
„A proč?“
„Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem.“
„Z takového důvodu to přece nejde!“
„Díky, šéfe! Věděl jsem, že je na vás spolehnutí!“

Soudce se ptá pana Nováka:
„Proč jste tady?“
„Za předčasné nakupování
vánočních dárků!“
„Ale to přece není nic špatného!
Kdy jste je kupoval?“
„Dvě hodiny před otevírací dobou!“

1. _____ zlatá vánoční kytice
2. _____ _____ vánoční píseň
3. _____ _____ teplý kabát
4. _____ _____ na Vánoce ne vždy napadne
5. _____ _____ při štědrovečerní večeři se dává pod talíř
6. _____ _____ věc zabalená ve vánočním papíře
7. _____ _____ vánoční ryba

Tajenka: _____

Lehké						Střední					
	7	4		9	6		9	7	1	3	
1			2			1	4				7
5			4							8	5
	9		4	1	3		5		7		
		5	8	9		2			5	3	
2			7							6	5
9			3				9	8			
		2		5	1		5				3
	3	6			8		4	5		9	6
				8	1						
					5						

Těžké					
			8	9	5
1	4				8
	8		6		
7	1	8			9
4			8		6
	3			1	8
			9		3
	1			2	8
5	7	3			

Šatnu pro Vás připravil MAT

**Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
je Město Jaroměř**

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01 Jaroměř, tel. 491 812 356,
e-mail : zus.jaromer@quick.cz , dr.hutavy@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

4. číslo vychází 1. prosince 2009 jako jistota: za 23 dní jsou Vánoce!

redakční rada : Já-kub (Jakub Maksymov), Nike (Nikola Plačková), Petř (Petr Hrudka),
TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),
Ga (Kateřina Prašilová), Blába (Barbora Dubnová), aN (Jan Holínský),
MAT (Martin Kříž)

úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí)

korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová), poradní hlas : palpa (Pavel Linha)